

повернутися до стану стабільності, але при цьому підвищувати конкурентоспроможність, якість життя і збалансовувати співвідношення держави, бізнесу, суспільства і навколишнього середовища.

У рамках запропонованого поняття, необхідно проаналізувати підсумки Конференції "Ріо+20", представлених різними країнами світу, їхніх досягнень і подальших пропозицій у сфері сталого розвитку. Це допоможе знайти подальші шляхи для вдосконалення соціального та еколого-економічного розвитку не лише країни, а й кожного регіону зокрема. При цьому необхідно враховувати специфіку регіону і виробити стратегію реалізації сталого розвитку з урахуванням нових елементів і перегляду сформованої моделі споживання і виробництва.

Література:

1. Декларація " Декларація Ріо-де-Жанейро з довкілля та розвитку (14 червня 1992 р.) від 14. 06. 1992 р. № 995_455" URL: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_455

ЕЛЕКТРОННА КОМЕРЦІЯ ЯК ФОРМА ЕЛЕКТРОННОГО БІЗНЕСУ

Луценко А.С.

Науковий керівник: Пушкар Т.А., к.е.н., доцент

*Харківський національний університет міського господарства
ім. О.М. Бекетова*

На сучасному етапі розвитку Україна має всі умови та можливості для розвитку електронного бізнесу та такої його форми як електронна комерція. Постійний розвиток технологій надає можливості розвинути сучасні форми бізнесу, які в цифровому середовищі називаються електронними бізнесами. До таких форм лежить електронна комерція, яка представляє собою основу реалізації великої кількості бізнес-проектів на усьому світі. За своєю сутністю електронної комерції досить просто визначається – це організація та здійснення продажу товарів та послуг за допомогою мережі Інтернет.

На даному етапі розвитку цифрової економіки електронна комерція забезпечує можливість зробити покупки в Інтернеті набагато простіше, ніж раніше, розширюючи кордони та виходячи на глобальний рівень. Наприклад, можна знайти товар по всьому світу і зробити покупку без необхідності подорожувати до магазину.

Операції електронної комерції зараз стають невід'ємною частиною будь-якого бізнесу. Компанії, які активно використовують Інтернет-технології, мають значну перевагу перед конкурентами завдяки швидкому вирішенню завдань, доступності в режимі он-лайн двадцять чотири години на добу. Електронною економікою, в якій розвивається електронна комерція, називають таке середовище, особливо економічний простір, в якому здійснюється електронна комерція, електронний бізнес; це економіка, заснована на

використанні інтерактивних можливостей [1].

Різні спрямування електронної комерції підтримуються через бренди, рекламу, соціальні мережі та просто за рахунок відвідуваності он-лайн магазинів та компаній. Ці форми комерції організують свої сайти, аналізують дані для підвищення існуючої клієнтської бази та підтримують свою привабливість порівняно з конкурентами. За допомогою електронної комерції конкурентні можливості вирівнюються, що дозволяє великим, малим та іншим підприємствам конкурувати на рівних умовах щодо асортименту продукції, якості, ціни, виходячи а глобальний рівень [2].

Для більшості бізнесів електронна комерція є важливим і вагомим додатковим джерелом прибутку, адже дає можливість розширювати коло торгівельної діяльності. Започаткування електронної комерції, бізнес потребує чітко прорахованої, обґрунтованої та реалізованої стратегії маркетингу та просування своїх товарів чи послуг. Успішна стратегія потребує дотримання вимог до роботи з базою клієнтів, стратегій продажу та залучення своїх покупців з усього світу до відвідування свого бренду.

Незважаючи на те, що з точки зору реалізації електронна комерція багато в чому не відрізняється від традиційного бізнесу, її учасники потребують спеціальних знань та навичок, оскільки вони формують основу для прийняття певних рішень в умовах цифрового середовища. Це пов'язано з особливостями електронного бізнесу, зокрема прийомом, обробкою та представленням інформації. Саме тому участь в електронному бізнесі вимагає не лише ґрунтовну економічну та юридичну підготовку, а й знання сучасних інтернет-технологій, цифрових продуктів та цифрових платформ, тобто термінології, електронних поштових послуг, принципів роботи всесвітньої павутини Інтернет, проведення телеконференцій, основ електронних платіжних систем. [3] Завдяки цим напрямкам бізнес має можливість почати діяльність і придбати успіх незалежно від дистанції та географічного походження, а електронна комерція є надійним джерелом прибутку для більшості підприємств в цифровій економіці.

Отже, електронна комерція має важливе місце серед сучасних форм бізнесу, формуючи для підприємств нові можливості розширення своєї діяльності. Сучасне підприємство не може існувати в цифровому економічному світі без представлення себе в мережі Інтернет, виходячи з чого, навідь не плануючи розвивати форми електронної комерції, так чи інакше впроваджує її елементи. Скорочення витрат, зокрема на трансакції, підвищення оперативності діяльності, розширення кола клієнтів, можливість персоніфікації обслуговування відкривають перед електронною комерцією вагомі перспективи і роблять дану форму електронного бізнесу однією з актуальніших в цифровому середовищі.

Література:

1. Федішин І.Б. Електронний бізнес та електронна комерція. Тернопіль, 2016. 97 с. URL: https://dut.edu.ua/uploads/l_1659_56119912.pdf
2. Зайцева О.О., Болотинюк І.М. Електронний бізнес: навч. посібн.

ОСОБЛИВОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Міжєрицький В.А

*Науковий керівник: Осьмірко І.В., к.е.н., доцент
ХНПУ імені Г.С.Сковороди*

Інвестиційний клімат в економіці України в сучасних умовах досить нестабільний. Характеризується експертами як несприятливий, враховуючи несприятливий стан ключових секторів економіки, уповільнення інвестиційних процесів в країнах ЄС, нестабільність сектору банківських послуг та платіжних систем і т. ін. Важливою складовою в процесі стабілізації та відновлення економіки України є покращення інвестиційного клімату та залучення іноземних інвестицій.

Виділяють систему правових, економічних та соціальних умов, що стосовно впливають на рівень інвестиційних ризиків та прибутковість інвестицій. [1]

При проведенні аналізу інвестиційного клімату можна виділити наступні його складові:

– політична. У зазначеній складовій інвестори оцінюють ступінь державного втручання в економіку, рівень демократичних перетворень у країні та політичну стабільність.

– соціальна складова. Для інвесторів є важливим наявність злагоди в суспільстві з проблем соціально-економічного розвитку держави, соціально-психологічний стан населення, ставлення в суспільстві до приватної власності та до походження інвестицій.

– макроекономічна складова. Для інвесторів важливою є ємність національного ринку та тенденції розвитку економіки, параметри та тенденції розвитку бюджетної сфери, рівень безробіття, інфляції та ін.

– мікроекономічна складова. Інвестори звертають увагу на стан конкурентного середовища, відносини суб'єктів господарювання між собою та з органами державної влади.

– правова складова. Інвестори звертають увагу на якість і простоту законодавчого забезпечення прав власності, гарантій інвестиційної діяльності, послідовність і суперечливість законодавства, складність податкового законодавства та ін.

Відбудова України повинна відбуватися за напрямками інвестування в стійкі компанії та масштабні інфраструктурні проекти. Збільшення експорту,